

Parlatılan Karanlık

– Şair Baba · 23 Mart 2026

Parlatılan Karanlık

Beklemediğin bir anda
İçindeki dünya yarılr.
Kendine eğilirsin:
“Hayat... bu mu?”

Ölmek mi
Yoksa ağır ağır eksilmek mi?

Kelimeler çatlak bir cam,
Fısıltılar paslı bir kapı.
Ve sessizlik
duvarlara çarpıp geri dönen
kimsesiz nabzın

Benim parlak beklentilerim vardı
Pırıl pırıl.
Işık taşıdığımı sanırdım

Kirli ellerin izi kalmış avuçlarımda

Toprağa gömülen umut
çiçek açmıyor artık;
üstüne basılarak yükselen
bir medeniyet var

Işık diyorlar.
Oysa sadece bir vitrin

Cilalı yalanlarla
Karanlıklar makyajlanıyor.

Ve ben
bu kalabalık uğultuda

Susarak konuşuyorum.
İçimdeki isyan
Adını bilmediğim bir ateş.

Gecenin dibinde
şimdi anlıyorum:

Yaşamlar
Vcdansızların kirli elleriyle
savurdukları
kırık oyuncaklar

Barbaros İrdelmen